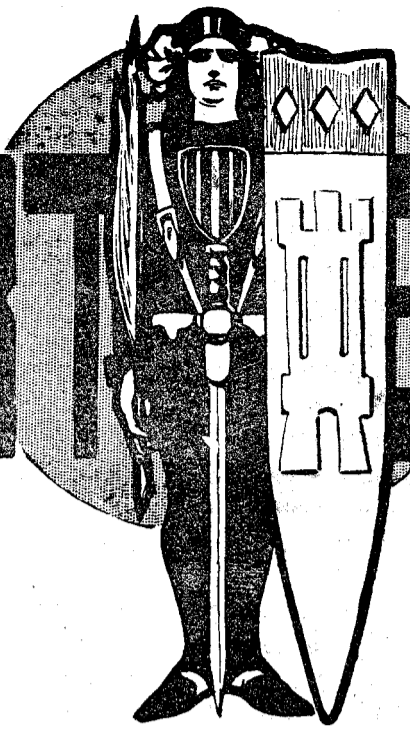

BALUARDES SITGES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Sitges, un trimestre, 1'50 pessetas
Espanya, un any, 7' id.
Extranger, un any, 2'50 pesos (or)

Anuncis, Esquelas, Remitits y Reclams
a preus convencionals

Setmanari catalá

Redacció y Administració:

Carrer de Sant Pere, 6

Barcelona
 Diputació de Barcelona - Xarxa de Municipis

L'Excm. Senyor

Don Fernando Ferratges de Mesa

Morí a Madrid el día 28 de Mars de 1904

A. C. S.

Els seus fills, germá, germans polítics, nebots, cosins y demés familia, al fer present a llurs amichs y coneguts tan sensible pérdua, els hi pregan el tinguin present en sas pregarías, per quin especial favor els hi quedarán eternament agrahits.

EL SERVEY OBLIGATORI

S'ha aprovat ja a las Corts, sense discussió de cap mena, un projecte de ley disposant el servey obligatori. Han passat días y més días discutint, o millor dit, xerrant sense solta ni volta sobre assumptos que tant se n'hi endonan al poble, perque gens li interessan. En cambi, un projecte de tanta trascendencia, que cambia d'una manera radical la organissació del exércit, s'ha aprovat per sorpresa y sense que ningú hi posés cap reparo. Solsament un digne diputat de Catalunya, fentse ressó del comú pensar de sos representats, ha fet constar son vot en contra de un projecte que gairebé tots els catalans de seny aborreixen.

No som partidaris del servey de quintas per ésser una gran injusticia feta al pobre que no té un grapat de diners, però tampoch volém el servey obligatori per atacar nostra llibertat, per ésser completament injust, per anar contra nostras tradicions y per resultar altament perjudicial a la nació.

Nosaltres volém que en temps de pau siga lliure el servey de las armas y nó que se'n obligui a exercir una professió a la que sentim repugnancia. Y si la Patria perilla, ja sabré defensarla imitant als exércits voluntaris que tanta gloria conqueriren pera ella.

El servey obligatori és en temps de pau una gran injusticia, puig obliga a igual esforç al débil que al fort. A més, tampoch aixís contribueixen las familias per igual, tota vegada que, per ricas que siguin, el número de membres que la componen no és el mateix ni molt menys és igual la seva posició, puig mentres molts pares necessitan l'ajuda dels fills pera guanyar-se'l pa de cada día, altres disfrutan d'una envejable fortuna.

El servey obligatori és també un agravi fet a tots els que ayman las tradicions y costúms de la terra, ja que a Catalunya l'exércit que tantas glorias conquerí es compongué de voluntaris, fins que en el sigle XIX vingueren els moderns *liberals* a imposar el vergonyós sistema de quintas.

Son incalculables els mals morals y materials que aytal servey reporta a las nacions, per la demoralis-

ció que regna en l'exércit, pels brassos que roba a la agricultura, a la industria y al comerç.

Totas aquestas rahons d'ordre material, sense contarne d'altres d'ordre moral, son més que suficients pera ésser enemichs del servey obligatori. Per altra part, ¿quin profit en treurían els pobres que ve als rics els hi fassin portar el *xopo*? Lo que volen és no no haver de *fer els soldats* per forza.

Tots aquets son els inconvenients del servey obligatori, cas que s'estableixi ab verdadera equitat, cosa que dubtém. Per aixó som enemichs d'aquest sistema, com deí de quintas.

Volém el servey militar voluntari tal com era avans a Catalunya y tal com és avuy día a Suissa, Inglaterra y otras nacions. Volém que el servey de las armas siga una carrera y no una esclavitut. De soldats en volém poch, però ben instruhits y ben pagats. Y cas de no havernhi prou de voluntaris, allavors se'n sortejan ab la condició de donalshi una quantitat a deixar les deixar las filas, com a indemnissació y paga dels serveys prestats.

Document important

De molts anys ensá, que tots els documents oficials que 's presentaven eran una befa y un engany manifest que 's feya al poble. Y aquestas befas y aquets enganys han vingut repetintse seguidament, y, lo qu' és pitjor, surtían legalisats ab la firma dels homes de palla que han ocupat l' Arcaldía, sabís de a quarto el rengle, *inteligencias fecondas* que pera disfressar la seva ignorancia y la seva impotencia, sancionavan lo que no entenían, procurant tan sols explotar el poder pera afavorir als amichs particulars y satisfacer las sevas ambicions personals.

Y aquest vergonyós procedir, seguit avuy día pe'l grupet microscòpich que tenim dintre 'l Municipi, contrasta evidentment ab la conducta noble y enlayrada, ab l' actitut ferma y decidida que ha adoptat la majoria del nostre Ajuntament, formada per homes que, fent cas omís de convencionalismes rapatanis, vetllan abans que tot per la moralitat administrativa, y corresponen dignament a la confiansa absoluta que el poble els hi té dipositada.

El Dictamen suscrit pe 'ls senyors Batlle, Misas y Marsal, motivat per la Memòria presentada per l' Arcaldía del ultim biení, és un document importantíssim, respón a una necessitat de temps sentida, revela un treball intel·ligent y conscient y posa a la llum del sol totas las infamias y totas las iniquitats forjadas per un cervell malalt y estúpídament consentidas per quatre *quidams* que han sentat plassa de personas entenimentadas.

La publicació de un document de tanta trascendencia, després de vence y humillar al odiós caciquisme, ha produhit en la opinió pública un efecte inmillorable, mostrant tothóm de una manera unánime y eloqüent la complerta conformitat que 'ls mereix la tasca ab tant éxit comensada, al ensemps que s' ha refermat la corrent de justa indignació contra els culpables de la desfeta municipal.

Procurarém cridar l' atenció dels principals extréms continguts en el Dictamen de referencia, y, mentrestant, enviém un sincer y merescut aplausó als autors de tan interessant treball, ab la seguretat de que, obrant aixís, ens fem ressó de las aspiracions honoradas de la nostra vila.

No defallim un moment, treballém junts ab l' abnegació y desinterés may desmentits en nosaltres, y acullim ab la rialla als llavis els insults y amenassas que 'ns dirigeixin; que, al cap y a la fi, en una població com Sitges, ahont tots ens coneixém de sobras, els idiotes qu' escupen injurias y bravatas, rebrán sempre la escupinada que llensan enlayre, al bell mitj de la seva propia cara.

Nit de Gloria

La dolsa poesia d' aqueixa nit, desperta recorts íntims, ilusions sfumadas, plahers olvidats, promesas guardadas com reliquias: tot lo pretérit que forma el voluminós y pesat bagatge dels anys viscuts.

Las alegres Caramellas són la nota típica, genuína expressió dels cants populars de nostra terra en las terbolentas manifestacions de las sevas alegrías; és l' esclat de llurs cors rics de sentiments y esperansas, qu' en aquesta hermosa nit de Primavera, glateixen al unison de falagueras ilusions.

Recorren la vila massas corals improvisadas pera festejar aquesta tradicional costum, y ab els seus cants, d' una harmonia sugestiva, alegran el vehinat.

S'allunyan y s'apropan com remors de brisa joganera, com músicas ambulants, y las sevas notas, ara vibrants y atropelladas com riu que 's desborda, ara graves, flexibles y melangiosas com la mitja llum del cap-vespre, tenen sempre l' atractiu inimitable de la tradició; aquest sello especial de sensibilitat que simbolisa la patria catalana ab el ritme dels seus cants predilectes.

Escoltant las canturias ayrosas de las Caramellas, senten els vells la remembransa de la seva joventut,

de lo que no torna, de lo que 's va perdent ab la terrible mutació del temps, de lo que forma una *psicología* malaltissa que compendia ab tons grisencs la pauta de una existencia plena de recorts borrosos com la vaga silueta de aquestas estacions secundarias en que 'ls trens rápits no s' hi aturen. La música produeix a n' aquets cors que declinan sensacions indescriptibles, y reviu períodos venturosos, pensaments plens de llum, afanys dormits en els plechs de tristos y llunyans aniversaris.

Las Caramellas són pe 'ls joves cantayres la rondalla missatjera dels seus amors, la melopea expansiva de las sevas deleitosas quimeras que, com imán, atrauen ab la forsa avassalladora de las grans passions.

Las Caramellas donan el goig dolcíssim de las verdaderas alegrías, perque tenen la sava de la joventut, de las ilusions falagueras, de las exquisitats puríssimas de la bellesa. Cada cantayre és una nota del pentagrama de la vida, un só de festa que rellisca dolssament com carícia qu' enllassa dos cors.

Res més simpátich que un grupo d' aquets senzills

obrers, tots endiumenjats y lluhint ayrosament la vermella barretina, l' ensenya may prou enlayrada de las antigas costúms catalanas, recorrent la població y escampant arreu el bullici.

Són els cantors, els entusiastas deixebles del inolvidable Clavé; són els fills del Treball cultivant l' Art; són els héroes de la festa, els que durant la nit han entonat cants d' amor al peu de la finestra de las sevas ayradas, els que galantment han rendit el seu tribut de simpatía, saludat ab serenatas a las autoritats y als amichs.

Aqueixa festa té sempre 'l seu apoteosis ab la sortida al camp a *menjar la mona*, quin retorn és una onada d' alegría que invadeix la vila callada durant l' ausencia de la joventut, riallera com la primavera, que tot ho renova y embelleix.

¡Que no 's perdi may aqueixa festa que vigorisa els cors y la fe que 'ns fon en un sol sentiment de amor a Catalunya y a las sevas tradicions, font de poesia ahont s' inspiran els cants de Caramellas!

PASSARELL

Santiago de Cuba, Mars de 1904.

ESCOLTANT LAS CARAMELLAS

Nit de Pasqua

CARAMELLA'S

*Renax arreu el goig y l' alegría
de Pasqua al nou retorn,
creuhant las Caramellas nit y dia
plascévolas pe 'l món.*

*La lluna, amorosint de las ayradas
els cors ab son brilleig;*

*petonejant la brisa ab sas ratzadas
concerts de viu festeig.*

*Ab argentina veu la o'la canta
de joves ayadors,
y-mou son dol accnt de joya tanta,
que arriba al fons dels cors.*

*Al ritme popular de cantarelles,
responen cors ayments;
puig sempre fou el cant de Caramellas
el més joliu dels cants.*

*Hermosas: ohivne
d'ev cant jorencel
la ofrena sincera
de amor més fidel.*

*La Pasqua Florida
vos ompli d' amor
tan pur com el que are
sentim dins del cor.*

*Ha tornat la Primavera
ab sas galas y primors,
y ha tornat la poesia
del amor en nostres cors.*

*Eixa Pasqua és missatjera
de canturias y plahers,
y ja esclatan las fletas
dels jardins y els atmellers.*

*Feu qu' esclatin també, hermosas,
las fletas que us tirém,
perque quan volgám cullirlas,
ufanosas las trobém.*

*Al devant de vostras cambras,
plens de goig y de content,
cantarém las Caramellas
ab tot l' amorós intent.*

*Si ressona á vostras cambras
el dol eco d' aquest cant,
feuse càrrech que sas notas
són petóns del vostre ayment.*

*Cantarém fins trench d' aubada
saludant al poble enter,
desitjant que la diada
d' eixa Pasqua us fassi pler.*

*Desflora la Natura
catifas de verdor
y l' aucellet refila
voltant son niu de amor.*

*De amor y de poesia
també anit refilém,
perque passéu la Pasqua
del tot alegrèment.*

*Obriu, dolsas ayntas:
obriu per un moment
la vostra finestreta
per óurer nostre accent.*

*Veyent las ayradas
que han deixat el llit
més creix l' alegría
y 's canta ab dalit.*

*Tè la dansa nostra
tal tò amorosít,
que, tant més se canta,
s' alegra l' esprit.*

*Cantém fins á l' hora
que 'l sol va naixent,
quan dauri l' Anrora
l' espay de content.*

F. H. M.

Origen de las Caramellas

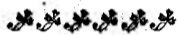
Es aquesta festa una de las manifestacions tradicionals, instituïda en la nostra terra catalana desde inmemorial temps.

El seu origen és degut á que, en aquesta nit, se aplegavan els mossos de las masías d'una encontrada pera anar á saludar als seus amos, desitjantelshi bona Pasqua, ó, millor dit, bona anyada, puig qu' en aquest temps esclata Natura tota, obrintse la terra pera donar pás á la vida, en forma de flors y de fruits que van desenvolupantse ab exuberancia.

En tan agradable excursió, els amos remerciavan als mossos ab ous y butifarras, que anavan després á donarne bon compte en las foradas qu' empenian el segon dels dos dias de festa següents.

En las vilas y ciutats populosas, s' ha ampliat aquesta costum reunintse escamots ben nombrosos de joves que, ab atxas ó fanals, músicas y pendóns, surten á cantar á las noyas preferidas, recullint d' aquéstas tota classe de vituallas, que serveixen també pera celebrar la colla un dia de camp.

Simpática ens ha semblat sempre aquesta manifestació d' alegría del jovent, que té la seva part artística, per més que aquesta afegidura d' art desnaturalisi la poesia primitiva del origen de las tan populars Caramellas.

Sessió del Ajuntament

ORDINARIA DEL 29 DE MARS

Baix la presidencia del Sr. Batlle y assistencia dels regidors Srs. Missas, Marsal, Dalmau, Puig, Magràn, Benaprés, Carbonell, Planas y *real compañero* Mitjans, comensa la sessió a las onze tocadás.

El Secretari Julianet llegeix l' acta, que s' aproba per unanimitat.

Dona també lectura a un ofici del Ilm. Dr. D. Joseph Bricullé convidant al Ilm. Ajuntament pera que assistís a las festas de la Semana Santa y Pasqua.

¡Ah, fillets de Deu! Tot just había acabat de llegir el cosí, el de la «real gana» (llegeixis Mitjans) fa us de la paraula oposantse a que l' Ajuntament assistís a ditas funcions; pero el Sr. Batlle, abans de deixarli menjar cap capellá, per motius de dejuni, li contesta que no n' hi ha prou ab que s' hi oposi el Sr. Mitjans, perque la seva opinió és una y l' Ajuntament el componen molts d' altres. En resúm: va acordarse la assistencia, per majoria, ab una súplica del Sr. Marsal de que no's fes la més petita presió als empleats que pogués violentarshi la conciencia.

Tornan a llegir la proposició del Sr. Mitjans, ressegada de la sessió anterior, en la qual presenta com a única solució pera cubrir la deuta y poguer millorar a la classe treballadora, un repartiment entre 'ls contribuents.

El Sr. Marsal també 's mostra partidari d' extingir la deuta y donar més garantías al poble; pero, en lloch de valdres de repartiment, que considera ijust, proposa que's fassin expedients a cada un dels individus que hagin contribuït a la ruina comunal, fentelshi restituir lo que sigui de lley.

El Sr. Misas parla ab el mateix sentit. Tinguéu, diu, la convicció de que 'l poble ja té més que pagats aquets deutes; no és llògich, donchs, que 'ls torni a pagar. Demana algunas aclaracions al Sr. Mitjans; aquést s' enfada y traecta de sostenir que un regidor no té dret á ferli preguntes. El Sr. Misas diu que sí; y interveninhi el Sr. Batlle com a President, confirma la opinió del Sr. Misas.

Passat aquest incident, el Sr. Mitjans, ab tó més bonatxás, diu que no és partidari de la proposta del Sr. Marsal, y qu' ell está disposat a corre un vel sobre 'ls desgobeils de administracions passadas. (Aquí va dir alguna cosa de *plantar banderas*, no sabém ahont).

El Sr. Misas torna a usar de la paraula, concretant las sevas afirmacions, calificant de injust el reparti-

ment bassat en la riquesa contributiva, del que 'n quedan excluits els rentistas. Continúa dihent: nosaltres sentim també simpatía per la classe obrera, més, molt més que 'l Sr. Mitjans, pero hem de tenir en compte que aquí no representém una sola classe, sino que hi portém la representació de Sitges, y, per lo tant, ens hem d' inspirar sempre en la més estricta equitat y justicia, conciliant els interesos de tots.

El Sr. Mitjans posa cátedra de propagandista socialista, y ab l' afany de donar palla al ruch, fa algunos apreciacions poch verídicas.

El Sr. Batlle li fa notar que s' había sortit de la qüestió y que no tenia dret a parlar de Sitges tal com ho feya, perque precisament aquesta vila may ha deixat desamparada a la classe treballadora, donant sempre probas dels seus sentiments altruistas.

Donant l' assumpto per suficientment discutit, es passa a votació; votant en contra tots, menos el seu autor.

El Sr. Benaprés considera que l' Arcaldía deuria gestionar la vinguda del Rey.

El Sr. Marsal li pregunta si ho diu en serio.

Y el Sr. Batlle manifesta qu' ell creu que la broma portaria més gastos que beneficis, y que 'l Municipi no pot fer gastos inútils.

Es llegeix el despatx ordinari.

A proposta del Sr. Dalmau, es dona un expressiu vot de gracias al Sr. Arcalde per haber costejat el adorno del saló de l' Arcaldía.

Y s' aixeeva la sessió.

COMUNICAT

Sr. Director de BALUART DE SITGES.

Muy Sr. nuestro: Le suplicamos tenga la amabilidad de mandar insertar en su ilustrado periódico las siguientes líneas por cuya atención le anticipan las más expresivas gracias sus s. s. q. b. s. m.

Montané y C.^a

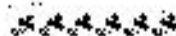
Recientes noticias nos han informado de haber sido clausurada la fábrica de calzado de D.ª Josefa Montané, habiéndose declarado en suspensión de pagos y se nos dice que entre varias versiones predomina la creencia de que dicha fábrica es parte integrante de nuestros intereses con mancomunidad de negocios.

Semejante afirmación que nos ha causado la natural sorpresa, nos obliga a manifestar y hacer público que nuestras relaciones con la citada fábrica han sido siempre *esencialmente mercantiles* y que para *nada absolutamente* hemos intervenido en su administración y gobierno.

Por tanto, somos completamente ajenos a las causas que hayan podido originar tal estado de cosas y repudiamos por calumniosas ó hijas de malos informes cuantas noticias se propalen afirmando que en el desgraciado asunto de la fábrica de doña Josefa Montané, nos alcance á nosotros, ni particularmente á nuestro socio gerente D. Pedro Montané, la menor responsabilidad material ni moral bajo cualquier punto de vista que se quierá juzgar.

Además debemos hacer constar que si algún compromiso hubiésemos contraído, ya fuese garantizando, ya fuese iniciando créditos que esa fábrica no hubiese cubierto, nosotros sabríamos atenderlos cumplidamente como siempre le ha cabido esta satisfacción á la casa Montané y C.^a, aún en días muy aciagos para el comercio de la Isla de Cuba.

Santiago de Cuba 13 Marzo de 1904.

NOTICIAS

Durant aquestas solemnes festas de Setmana Santa han vingut molts forasters y excursionistas, quedant tothom admirat de la esplendidesa de las mateixas.

Las confiterías «La Perla», «La Estrella» y de Can Bruguera, presentaren ahir espléndit efecte per sos aparadors atapahits de «monas», ramellets,

y otras lleminaduras, molt ben presentadas, propias pera regalos.

El diumenge passat, ab un plé á vessar, la companyia d'aficionats «El Rebrot» va donar la derrera funció de la temporada de Quaresma, en el teatre del Prado Suburense.

La obra representada fou «Lo Pubill», del malaguanyat Pitarra, quina interpretació fou notable per part de las senyoras Verdier y els senyors Guixer, Monfort, Marcet, Villalta, Carbonell, Guillot, Clará, Sánchez y Almirall.

«La casa de dispesas» va fer passar una agradable estona a la concurrencia, que no va regatejar els aplausos pels actors y las riallas pels molts acudits que l'obreta conté.

La campanya que ha fet «El Rebrot» en aquesta temporada, ha sigut bastant profitosa, de lo qual ens alegrem.

La Companyia del ferrocarrils de M. Z. A., es proposa efectuar un servey especial de viatgers pera facilitar la concurrencia a Barcelona ab motiu de la visita del Rey.

Pera l'expressat servey es despatxarán bitllets d'anada y tornada, a preus reduhits, en totas las Estacions de la Red Catalana, durant els dias 5, 6, 7 y 8, del present mes d'Abril, servint pera retornar desde'l dia 7 al 18 del mateix, inlussius.

Demá a la tarda, la banda del Prado anirà a menjar la «mona» als Molíns, ahont executarà alguns balls a la era, com es costum.

La banda del Retiro també sembla que anirà a la era de can Milá.

De retorn farán las corresponents passadas pels carrers més céntrichs de la vila.

La música de las caramellas que publiquem en aquest número, es original del reputat mestre Margí Carbonell y Rigual.

Ab fonda pena hem sabut que a Madrid, ahont residia, ha mort el respectable senyor don Ferrán Ferratjes y de Mesa, molt conegut y apreciat en aquesta vila, ahont gosava de generals simpatías. Era'l finat un perfecte cavaller que havia ocupat un alt lloch en la magistratura espanyola, fins que una terrible malaltía l'impedí el comés de son càrrech, que desempenyava ab gran cel y rectitut.

Enviém a sa atribulada familia, y en especial a sos fills, els nostres estimats amichs Ferrán, Joan y Antoni y a son germá el senyor Marqués de Montroig, la expressió del nostre més sentit condol, fent vots pera que Deu hagi acullit en son sí l'anima del ilustre finat.

A. C. S.

El dijous Sant a la tarda, a vistas d'aquesta vila y Vilanova y Geltrú va naufragar la barca «Céfiro» de la matrícula de Tarragona.

La tripulació va salvarse gracias als esforços que feren uns pescadors que comandaban una parella de Vilanova, els quals ab perill de las sevas vidas van llemsarse a socórrer als pobres naufrechs, que ja habían perdut la esperansa de poguer arribar altre volta a terra.

El comportament dels braus mariners vilanovins ha sigut elogiati pe 'l poble de Vilanova, y principalment per la gent de mar.

Avuy aquesta tarda, com de costum, tornarán a repndres els saraus en els locals de «El Prado» y «El Retiro».

En la primera de ditas societats, a la nit hi tindrà lloch el ball públich anyal de Pasqua, y en el segona s' hi efectuará una funció organizada per «L' Escarpindull Madronense», per l' istil de la que va donar en aqueixa mateixa diada l' any passat.

Aquesta semana passada, un treballador de las peredras de Garraf va tenir la desgracia de caurer desde una altura bastant considerable, quedant en estat molt grave.

Hem rebut l'octau volúm de la Biblioteca «Nova Catalunya», que conté «Riu amunt», d' En Geroni Zanné.

Com tots els que 's venen publicant, dit volúm,

que únicament costa un ral, val verdaderament la pena de ser llegit.

L'Arcaide ha rebut unes entusiastes cartes d'artistes estrangers y d'alguns aristócratas inglesos, en quinas exposan varis projectes ab l'objecte de que la vila es pugui convertir en una estació invernena, assegurant que la colonia d'extrangers que vin iria seria molt numerosa.

Las excelents qualitat's que adornan a la nostra vila, diuen els extrangers, han alcanat fama universal, y és molt probable que fent algunas reformas pròpies del cas, Sitges hostatjaría un gran contingent d'extrangers que vindrían a l'hivern a disfrutar de las nostras bellas.

L'Arcaide s'ocupa d'aquest important assumpto que ha produhit gran entusiasme entre's sitgetans. No cal dir quant desitgem que sigui un fet aquet projecte.

Conforme podrán veure nostres llegidors, aquesta setmana publicuem un comunicat de la important casa comercial Montané y Comp.^a, de Santiago de Cuba, en quin rebutja tots els absurdos rumors que alguns mal intencionats fan propalar sobre la relació que pugui tenir la suspensió de pagos de la fàbrica d'aquesta vila de donya Josepha Montané ab l'acreditada casa de dits senyors a Cuba.

La casa Montané y Comp.^a no té res que veure ab la fàbrica de calsat, y la respectabilitat de sos propietaris fa desvaneixre qualsevol calumnia sobre l'actual situació económica de dita entitat comercial. Aquesta casa compta ab capital propi pera atendre ab excés tots sos compromisos ab tota puntualitat, per quin sol fet quedan disolts tots els falsos rumors que hagin pogut circular.

Continúa la demanda de casas pera la temporada d'istiu. Per las noticias que tenim, podem assegurar que aquesta será de las més espléndidas, puig la colonia forastera será de lo més numeros que s'hagi vist.

Las funcions religiosas celebradas en aquesta parroquia per la passada Setmana Santa, han resultat solemnissimas y ab tot esplendor, posantse de relleu el zel del nostre digníssim senyor rector doctor Bricullí.

Els oficis dels dijous y divendres Sants resultaren conmovedors, estant el temple completament plé y assistint hi una numerosa comissió del Ajuntament, presidida per l'Arcaide senyor Batlle.

Las professons foren molt concorregudas, produhint un espléndit efecte la del divendres, a la que hi assistí un bell estol de senyoretas luxosament vestidas.

Els monuments de Sant Sebastiá, Hospital y Monjas Concepcionistas produhiren gran efecte, essent molt visitats.

A la parroquia y al Hospital s'hi colocaben tau-las petitorias pera'ls pobres, que presidian distingidas damas y senyoretas.

El passat dijous feu una excursió an aquesta vila el Cónsul general de la República de Cuba a Barcelona, don Enrich Ramsayd, que s'hostatja en la casa del nostre distingit amic el regidor don Joan Magrans y Crespo.

Segons ens comunica la Secció Excursionista del «Centro de Lectura», de Reus, es veu obligada a aplassar el viatge que tenia projectat fer a aquesta vila durant aquestas festas de Pasqua. El motiu d'aquest contratemps és degut a que en dita Societat hi tindrà lloch demá una gran festa benéfica, en la que hi pendrán part bon nombre de socis dels que componen la esmentada secció.

Confíem, donchs, que dintre poch temps tindrem ocasió de saludar y acullir en nostra vila a tan simpátichs hostes.

Noticias religiosas

Avuy diumenge, Pascua de Resurrecció, a las deu del matí, ofici solemn ab música y sermó ab asistencia del ltm. Ajuntament.

A las cinch de la tarde, la Rda. Comunitat entonará *Vespres* solemn's de dita festivit ab acompanyament d'orgue.

Demá dilluns, se celebrarán totas las Missas com en els dias festius.

Dissapte, a las deu del matí, en el Santuari del Vinyet, durant la Missa, exercíss de la Sabatina, cants dels goigs y entonació de la Salve.

Imprempta MAGUNCIA: Carrer de la Palla, 6; Barcelona.

Camisería y Corbatería

Carrer Boquería, 32 * Barcelona

Gran assortit en camisas

corbals, mocadors
y tots els articles
pertanyents an aquest ram

Gran baratura en els preus

La Camisería que ven més barato a Barcelona

ESPECIALITAT EN CAMISAS A MIDA

GRAN RELLOTGERIA Y JOYERIA * * *

EL REGULADOR

INMENS ASSORTIT EN OBJECTES PROPIS PERA REGALOS

Carme, 1, y Rambla Flors, 37; Barcelona

ANTONI MARTÍ SASTRE

Lauria, 35, 1.er, 1.ª * BARCELONA

ESPECIALITAT DE LA CASA:

ABRICHS DE SENYORA

ULTIMA
NOVETAT:

GRAN ASSORTIT D'ERMILLAS
CATALANISTAS Y MODERNISTAS

GÉNEROS ESPECIALES PERA FORROS, PROPIS PERA ABRICHS DE SENYOR

CORTE Y CONFECCIÓ ESMEERADA

Cassadó y Moreu

PIANOS • Vendas • Lloguers • Plassos

Dormitori de Sant Francesch, núm. 27 * * BARCELONA

Establiment de Robas y Sastrería de

Vilanova y Geltrú

Francisco Ricart

Progrés, 8 y 10, y Sant Pau, 13 y 15

SUCCESSOR DE BARCELÓ

Haventme demostrat la experiéncia que pera millor servir als nombrosos favoreixedors del meu Establiment de Robas devia completarlo ab una **Sastrería**, ni un moment he dubtat en instalar el corresponsent taller y en contractar el personal indispensable. Aixís es que'l taller está al nivell de la Secció de Robas y el personal es de lo més escullit y apte pera la confecció de tota mena de vestits; estant aquesta Sastrería montada de tal manera, que pué deixar satisfet al parroquiá de gust més refinat y exquisit, sense que'ls preus deixin d'esser tot lo més reduhita possible.—Inmens assortit de géneros d'Alta Novetat, tant de senyora com de cavaller, procedents de las més importants fàbricas d'Espanya y del Extranger.—Riquíssima varietat d'estampats en las diferents classes de teixits de fil, cotó, llana y seda.—Géneros de punt.—Prendas de vestir interior y exterior, pera abdós sexes.—Robas de dol de totas classes.—Classes pera ornamentar habitacions, etz., etz.

PREUS ECONOMICHS